

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobkyně: **L. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 3. 2005, č. j. 14 Az 468/2003 – 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 16. 3. 2005, č. j. 14 Az 468/2003 – 31 zamítl žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaného“) ze dne 30. 9. 2003, č. j. OAM-665/VL-19-C10-2003, a současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výše uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnuto tak, že se žalobkyni neuděluje azyl pro nesplnění podmínek ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu). Současně bylo rozhodnuto, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění. Krajský soud v Ústí nad Labem po přezkoumání věci dospěl k závěru, že správní orgán při svém rozhodování vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a na jeho základě vyvodil i správné skutkové i právní závěry, s nimiž se ztotožnil. Žalobu proto neshledal důvodnou.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Odvolávala se na důvod kasační stížnosti specifikovaný v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), když žalovanému vytýkala nesprávné právní posouzení věci. Pochybení na straně krajského soudu shledávala v tom, že předmětnou věc projednal v rozporu se zákonem o azylu. V kasační stížnosti požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, ustanovení tlumočníka pro řízení o kasační

stížnosti a současně navrhovala, aby Nejvyšší správní soud ve smyslu § 107 s. ř. s. vyslovil odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Naposledy uvedený návrh zdůvodňovala tím, že nutnost vycestování na Ukrajinu jí může přivodit značnou újmu na právech, neboť jí tam hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 23. 6. 2005, č. j. 14 Az 468/2003 – 41 vyzval žalobkyni k vyplnění současně jí zasláního formuláře „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení“ a k jeho vrácení podepsanému soudu ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy. V odůvodnění usnesení krajský soud vysvětlil, že vyplněný doklad potřebuje k posouzení, zda žalobkyně splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, jakožto nezbytného předpokladu pro možnost vyhovění její žádosti o ustanovení zástupce. Stěžovatelka byla poučena, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Uvedené usnesení (s připojeným formulářem) bylo stěžovateli doručováno na jí soudu uvedenou adresu, tj. P. 9 – B., P. 5. Podle prohlášení doručujícího orgánu (pošty) na obálce, v níž byla písemnost doručována, byla obálka s písemností uložena dne 27. 6. 2005 na žádost adresátky – bez předchozího pokusu o její doručení – na poště a adresátce byla o tomto uložení zanechána v místě bydliště výzva, aby si zásilku vyzvedla. Opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky byla pak ještě učiněna – podle záznamu doručujícího orgánu – dne 7. 7. 2005. Protože stěžovatelka si zásilku na poště do 12. 7. 2005 nevyzvedla, byla tato téhož dne vrácena Krajskému soudu v Ústí nad Labem, kam došla dne 13. 7. 2005.

Usnesením ze dne 13. 9. 2005, č. j. 14 Az 468/2003 – 46, Krajský soud v Ústí nad Labem návrhu stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl. Současně ji vyzval, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolila zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů a tuto skutečnost soudu doložila předložením plné moci. Stěžovatelka byla poučena, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. V odůvodnění rozhodnutí poukázal krajský soud na ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., podle něhož musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jestliže sám nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Uvedl, že vyzývá stěžovatelku k odstranění tohoto nedostatku, když předchozí žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce soudem musela být odmítnuta z důvodu nedoložení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků ze strany stěžovatelky.

Naposledy uvedené usnesení bylo opětovně doručováno na adresu stěžovatelky v P. 9, P. 5. Podle prohlášení doručujícího orgánu byla dne 16. 9. 2005 obálka s písemností uložena na žádost adresátky – bez předchozího pokusu o její doručení – na poště a adresátce byla o tom zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla do 3. 10. 2005. Opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky byla učiněna dne 26. 9. 2005, avšak ani vzdor této skutečnosti si stěžovatelka zásilku ve stanovené lhůtě nevyzvedla a tato byla proto vrácena dne 4. 10. 2005 Krajskému soudu v Ústí nad Labem, kam byla doručena dne 6. 10. 2005.

Protože stěžovatelka zůstala v řízení dále nečinná, byl spis s kasační stížností předložen dne 24. 10. 2005 Nejvyššímu správnímu soudu se záznamem předkládajícího soudu, že stěžovatelka není v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek

je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat. O tomto důsledku musí být stěžovatel ve výzvě poučen (§ 37 odst. 5 s přihlédnutím k § 120 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., na nějž již upozornil Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 13. 9. 2005, musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka vystupuje ve správním řízení, jakož i v řízení soudním, jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem (ostatně stěžovatelka sama o toto zastoupení požádala). Za účelem posouzení důvodnosti její žádosti jí soud zaslal výzvu spolu s formulářem k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. se pro způsob doručování písemností užijí předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) písemnost určenou fyzické osobě předá soud doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, místa podnikání, pracoviště, nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení, nebyla-li fyzická osoba zastižena na uvedené adrese, doručující orgán písemnost uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen. V projednávané věci je nutno vycházet ze záznamu doručujícího orgánu na doručence, která je v tomto smyslu úřední listinou, že stěžovatelka požádala, aby jí písemnosti byly ukládány bez předchozího pokusu o doručení na poště a ona o tom byla vyrozuměna. Tento postup byl doručujícím orgánem dodržen, avšak přes opakované výzvy si stěžovatelka písemnost nevyzvedla. Ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 s. ř. s. platí, že nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10-ti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V daném případě šlo o doručení písemnosti určené nikoliv jen do vlastních rukou adresáta, takže třetí den od uložení zásilky, tj. 25. 6. 2005 v případě první výzvy, je posledním dnem uvedené třídní lhůty. Protože v uvedený den byla sobota, posunuje se konec lhůty na nejbližší příští pracovní den, tj. pondělí dne 27. 6. 2005. Uvedeným dnem je nutno pokládat zmíněnou výzvu za doručenou a od ní pak odvozovat jednoměsíční lhůtu stanovenou soudem k zaslání vyplněného formuláře – Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. V této lhůtě však na výzvu soudu stěžovatelka nereagovala. Proto Krajský soud v Ústí nad Labem právem přistoupil k vydání usnesení ze dne 13. 9. 2005, jímž návrhu stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl a současně ji vyzval k předložení plné moci udělení advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Ohledně doručení zmíněné písemnosti lze jen odkázat na příslušná ustanovení soudního řádu správního a občanského soudního řádu, týkajících se doručování písemností fyzickým osobám. Usnesení ze dne 13. 9. 2005 je nutno pokládat za doručené dnem 19. 9. 2005 (třetí den od uložení zásilky na poště).

Stěžovatelka však opět na výzvu soudu obsaženou v usnesení žádným způsobem ve stanovené jednoměsíční lhůtě (a ostatně ani později) nereagovala. Za této situace nezbyvá než uzavřít, že neodstranila nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační

stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující takové zastoupení. Byla přitom výslovně upozorněna na nutný důsledek nevyhovění výzvě.

Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání v pokračování řízení o kasační stížnosti, kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností [§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž požádala o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení a kdy bylo o kasační stížnosti rozhodnuto bezprostředně po jejím obdržení, se Nejvyšší správní soud návrhem na vyslovení odkladného účinku již zabývat nemusel.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu